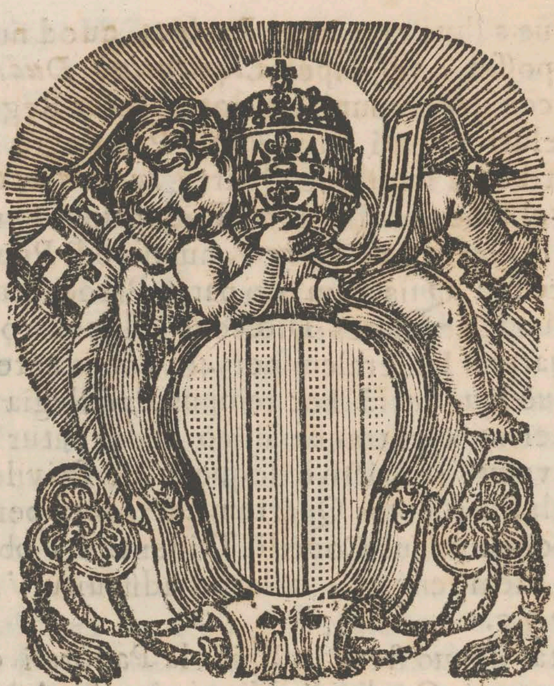

R. P. D.

BEAUFORT
DE CANILLIAC

Vilnen. Quartæ Funeralis.

Veneris 23. Januarii 1750.

1 QUARTAM Funeralem per Regulares Diœcesis Vilnensis præstandam non esse Parocho Defuncti, cujus Cadaver in illorum Ecclesiis tumulari contigisset, definivit Sacrum Tribunal *sub die 6. Junii præterlapsi anni coram Me*, cujus Decisionis fundamenta cum ex beneficio novæ Audientiæ Parochis succumbentibus indulto, hodiè ad trutinam fuerint revocata, tantum roboris, ac firmitatis habere comperta sunt, ut confirmari omninò meruerint per Rescriptum = *In Decisis* =

 Pa-

2 Pacificum namque adhuc erat inter Partes, quod nulla in præsenti vis fieri posset, vel super *Clementina Dudùm de Sepult.*, à cujus censura immunitate potiebantur Regulares Collitigantes, veluti donati amplissimis Privilegiis Apostolicis ipsos eximentibus à solutione Quartæ *in eadem Clementina* præscriptæ; vel super ordinatione Tridentinæ Synodi abrogantis *in cap.13. sess.25. de Reform.* hujusmodi Privilegia Regularibus concessa: Quia cùm pro parte Parochorum doctum non fuerit, quod Regulares Diœcesis Vilnen. consueverint persolvere Quartam Funeralem per 40. annos ante laudatam Synodum, quòdque intrà hoc tempus Privilegia exemptiva illis supervenerint, extranea illicò reddebatur Dispositio Conciliaris, veluti restrictivè loquens de Privilegiis illis, quæ per Regulares assuetos Quartam extradere per 40. annos ante publicationem ipsius Concilii Tridentini, obtenta fuissent intrà hoc idem tempus, ut latiùs adstruitur *in Decisione* quæ revidetur §.2.

3 Totaque difficultas denuò stetit in Epistola Pastorali edita anno 1607. à clar. mem. Cardinali Maczieovvski Archiepiscopo Gnesnen., ac inserta Synodo Provinciali celebrata anno 1628., in qua Epistola cum præceteris edixerit Cardinalis, quod = *Quarta Funeralium juxtà Sac. Canones, & Constitutiones Synodi Salva, & integra maneat Parochiali Defuncti Ecclesiæ, ubicumque is tandem extrà illam electione etiam sua sepelliatur* = Hìnc contendebant Parochi, quòd usus Privilegiorum interdictus remanserit Regularibus, semel ac res redacta fuit ad terminos Sac. Canonum, juxtà quos Regulares ad solutionem Quartæ obstringuntur.

4 Sed discursus illicò minus habens visus fuit, veluti innixus falso supposito, quod Cardinalis in enunciata Epistola de Regularibus cogitaverit, quorum cum imo nullam fecerit mentionem, & vicissìm Epistolam exscripserit *Archipresbyteris, Presbyteris, Plebanis, & aliis quibuscumque Curam Animarum habentibus*, melius dicere est, quod in cogitatione mentis tunc non habuerit Regulares, ad durissimum præsertim effectum illos privandi Privilegiis elargitis per Summos Pontifices, quò nec ullo modo perducebatur ejusdem Cardinalis potestas. Eaque propter metiendo ejus voluntatem à potestate iterum arrisit interpretatio, quòd per verba illa = *juxta Sacros Canones* = Cardinalis præservare voluerit tùm Constitutiones clausas in corpore Juris, tùm alias Apostolicas Constitutiones extra Corpus juris vagantes, cujusmodi sunt Privilegia Regularibus concessa, eosque eximentia à solutione Quartæ. Hæc quippe interpretatio cæteroquin consentanea verbo *Canon*, sub cujus appellatione in latiori præsertim significatu sumpta dubium non est quin singulæ contineantur Summorum Pontificum Constitutiones, ut præter adductos *in Decisione Causæ* §. 6. docet etiam *San-*

Ctissi-

ctissimus Dominus Noster in suo disertissimo Tractatu de Synod. Diœces. lib. primo cap.3. num.3., potiori jure recipienda visa est in casu, cum non sit aliud medium evitandi absurdum aliter oriturum, quòd scilicet Cardinalis attentare ausus fuerit in Privilegia Pontificia Regularibus indulta, sibique in hoc plus arrogaverit, quàm Concilium Tridentinum, per quod Privilegia Regularium in proposito Quartæ Funeralis non indistinctè abrogantur, sed solummodò cum moderatione paulò suprà indicata, ut rectè disserit mox *dicta Decisio Causæ eodem* §.6., *& seq.*

5 Eademque retenta methodo metiendi voluntatem Cardinalis ab ejus potestate, nec majus fundamentum constitui poterat in aliis subsequentibus Epistolæ verbis = *Ubicumque is tandem sepelliatur* = quasi per dictionem illam universalem = *ubicumque* = comprehensæ videri possint etiam Regularium Ecclesiæ. Quoniam cùm recensita verba effectum operari apta sint in casibus, in quibus Defunctus tumuletur in Ecclesiis Secularibus, quæ non sint Parochiales, vel etiam in Ecclesia Sæculari simul, & Parochiali, quæ tamen non sit propria Parocchialis Defuncti, non est cur illa trahantur ad Ecclesias Regularium exemptione gaudentium ob dictionem = *ubicumque* = quæ licèt Universalis, nihilominus intelligenda est juxtà subjectam materiam, hoc est de illis locis, quibus Dispositio convenire potest, considerata simul tùm mente, tùm potestate Disponentis, ut cum aliis quos allegat, expendit *Decisio*, quæ revidetur §.4.

6 Ceterùm, quando etiam præcisivè à potestate abrogandi Privilegia Regularium, inquirendum foret de sola voluntate tùm prælaudati Cardinalis, tùm Patrum, qui in Synodo Provinciali ejus Epistolam approbarunt, tàm longè est, quòd de hujusmodi voluntate constet, ut imò in illius exclusionem quædam concurrant non modica consideratione digna. Porrò perstat in Facto quod idem Cardinalis in alia Synodo Provinciali anni 1607., cui post paucos dies addidit memoratam Epistolam, statuit, ut Constitutiones antecedentium Synodorum colligerentur, atque observarentur, hac tamen adjecta limitatione = *Quæ sint consentaneæ, nec repugnent Sacrosancti Concilii Decretis, Sacrisve Canonibus, aut Constitutionibus Apostolicis* = Patres verò Concilii Provincialis anni 1628. dum inseruerunt dictam Epistolam Pastoralem Cardinalis, præmiserunt quòd in eadem Epistola compendiosè continebatur quidquid de Sacramentorum administratione sparsìm *in Sacris Canonibus, & Sacro Concilio Tridentino* statutum reperitur. Quocircà si Cardinalis Auctor Epistolæ expresè jussit, ut observarentur *Decreta Sac. Concilii Tridentini, & Constitutiones Apostolicæ*; Si Concilium Provinciale eamdem Epistolam approbavit, observarique mandavit sub expresso supposito, quod ea, quæ in ipsa conti-

 tine-

tinebantur, essent conformia *Dispositioni Sacri Concilii Tridentini*, palàm hinc, apertumque redditur, quòd nec Cardinalis, nec Concilium Provinciale unquam in ea voluntate fuerunt obligandi Regulares ad solutionem Quartæ Funeralis contra Censuram *Sac. Concilii Tridentini*, *&* *Constitutionum Apostolicarum*.

7 His autem firmis manentibus, inutiliter ex parte Parochorum iterum opponebatur, quòd enunciata Synodus Gnesnen. evulgata anno 1628. confirmationem sortita fuerit *à san. mem. Urbano VIII.*, in cujus Brevi Apostolico cùm explicita mentio habeatur de Regularibus, quibus non minus ac Personis Ecclesiasticis Sęcularibus injuncta fuit observatio Constitutionum Synodalium, hinc ambigendum ampliùs non sit, quin dictæ Constitutiones afficiant etiam Regulares in puncto solutionis Quartæ Funeralis, cum defectus potestatis, si qui antea fuit respectù sivè Cardinalis, sivè Synodi Provincialis, opponibilis ampliùs non sit postquàm suprema accessit Pontificis auctoritas.

8 Prò eliminatione namque difficultatis ponderabant *Domini*, quòd semel ac pro inducenda comprehensione Regularium necessaria fuit auctoritas Pontificia, ut tandem in obsequium veritatis ipsimet Parochi admittebant, jam ex hoc affirmari tutius poterat, quod nullo modo sub præambula Epistola Pastorali ceciderunt Regulares, quando præsertim Cardinalis, qui talem Epistolam edidit, nec cogitavit de munimine confirmationis Apostolicæ, nec quoad vixit hujusmodi confirmationem obtinuit. Dato autem quod enunciata Epistola, nec quà evulgata per Cardinalem, nec quà inserta Synodo Provinciali apta fuerit Regulares comprehendere: Itemque dato quòd nullibi appareat Pontifici supplicatum fuisse pro confirmatione Synodi, & Epistolæ cum explicita petitione, quòd etiam Regulares, non obstantibus ipsorum Privilegiis, adstringerentur ad solutionem Quartæ Funeralis, in necessarium consequens hinc promanat, quòd Breve Apostolicum, quod in his terminis lineam egressum non fuit nudæ confirmationis Synodi, & Epistolæ, nullam recipere potest extensionem ultrà id, quod in eisdem Synodo, & Epistola continetur; ob inconcussam regulam, quod confirmatio, quamtumvis in forma specifica, confert quidem robur actui confirmato, sed tamen ultrà ejus limites, & continentiam non perducitur, *ad Text. in cap. 1. ubi Gloss. verbo confirmationem. & cap. 2. de confirm. util.*, *vel inutil. Rot. in Recent. decis. 58. num. 29., & seq. part. 6.. decis. 593. num. 13. part. 11., & coram Bich. decis. 521. num. 8., & sequ. cum aliis adductis in præcedenti Decis.* §. 8.

9 Atque hinc in nihilo attendi promeruit, quod Pontifex in Brevi confirmatorio explicitam de Regularibus mentionem fecerit. Quia sicuti Regulares in pluribus casibus subiiciuntur

Juris-

Jurisdictioni Episcoporum ; atque in his observare debent Constitutiones Synodales , prout enumerando hujusmodi casus sublimi , qua pollet , Doctrina , probat *Sanctissimus Dominus Noster in laudato Tract. de Synod. Diœcesi. lib.7. cap.41. , & seqq. , & lib.8. cap.4. num.5. , & seqq.* ; ita invaluit usus , ut in Brevibus confirmatoriis Synodorum mentio fiat tàm de Sęcularibus , quàm de Regularibus , non jàm ut Regularium Privilegiis derogetur , ipsique obligentur ad observandas Leges Synodales , quibus de jure , vel ex Privilegiis Apostolicis non ligantur , sed ut Regulares magis adstringantur ad observantiam Constitutionum Synodalium in iis Capitulis , in quibus ipsi Episcopi , Synodique potestati subiiciuntur , ut solide fundat *Decisio Causæ* §.9.

10 Eoque tutius hujusmodi intelligentia admissa fuit in themate , tum quia in hac ipsa , de qua agitur , Synodo anni *1628. à san. mem. Urbano VIII.* confirmata adest inter cętera Capitulum specialiter loquens de Regularibus , in quo ipsi monentur ad observantiam *Clementinæ Religiosi de Privileg.* loquentis de Administratione Sacramentorum, necnon Sac. Concilii Tridentini , & Constitutionum Apostolicarum : Unde absonum nimis esset , quòd diversimodè , ac in sensu longè duriori acciperetur mentio Regularium facta in Brevi confirmatorio ex promiscuè demandata ejusdem Synodi observantia Personis tam Sęcularibus , quàm Regularibus ; Tùm etiam quià mox enunciatum Breve editum fuit magna cum maturitate , & postquàm in antecessum præcesserat examen , ac Votum Sacræ Congregationis Concilii , quo fit , ut eò minùs derogatum fuisse dici possit Privilegiis Regularium , cum eadem Sacra Congregatio nunquam approbet , sed imò delere soleat Decreta omnia Concilii Provincialis quoquo modo violantia exemptiones , & Privilegia Regularium juxta notata per *Fagnan. in cap. Quod super his num.24. in fine de Majorit. , & obedien.*

11 Quæ cum ita sint , longe debiliori conatu ex parte Parochorum insistebatur in eo quòd Breve Apostolicum injungat Regularibus observantiam Constitutionum Synodalium *in omnibus , & per omnia* , hinc subsumendo , quòd illi adstricti etiam remanserint ad solutionem Quartæ in dictis Constitutionibus pręscriptæ : Minimè attentis Privilegiis eorum favore quoad hoc militantibus, dum istis satis derogatum videri potest per aliam Clausulam = *Non obstantibus quibuscumque* = in laudato Brevi superadditam .

12 Sedulò namque animadversum fuit , quòd licèt discursus in aliqua consideratione haberi posset quando Pontifex eo loci , ubi demandavit observantiam Constitutionum Synodalium = *In omnibus , & per omnia* = de Regularibus tantummodò fuisset locutus ; omnem tamen vim amittit , quoties per contrarium Pontifex ibidem promiscuam mentionem fecit tàm

de

de Regularibus, quàm de Secularibus, verba dirigendo ad omnes Ecclesiasticos utriusque Cleri: Hæc quippè circumstantia marte suo efficit, ut subsequentia generalia verba = *in omnibus*, *& per omnia* = distributivè accipi debeant, ea congruè ad singulas Personas referendo, itaut in omnibus, & per omnia Seculares, & Regulares observare teneantur Constitutiones Synodales, prout singulæ singulos afficiunt, quemadmodum per *Text. in leg. Quoties Cod. Famil. Ercis.*, ponderat *Dec. cons. 646. in fine*, *Gabriel. cons. 18. num. 13. lib. 2.*, *Rota in Recen. decis. 48. num. 7. part. 17.*, & magis in individuo eadem *Rota decis. 429. num. 3. part. 2. Rec.*

13 Id quod clarius etiam confirmatur ex iis verbis Pontificio Brevi adjectis, ac relationem habentibus ad Ecclesiasticos tàm Seculares, quàm Regulares = *Ad quos quomodolibet spectat* = ac rursùs ex aliis se referentibus ad Decreta Synodalia = *juxta eorum formam*, *& tenorem* =, quæ sanè verba non solùm ad evidentiam ostendunt singulos Ecclesiasticos, sivè Regulares, sivè Seculares fuisse adstrictos ad observantiam Constitutionum Synodalium eo modo, & forma, quo singulæ ipsos afficiebant: Verùm etiam in propatulo ponunt Pontificem in nihilo recedere voluisse à tenore, & forma dictarum Constitutionum Synodalium, sed intrà ipsarum limites observantiam præcepisse, ut ponderando efficaciam prædictorum verborum appositè docuit *Rota in Recent. decis. 40. num. primo*, *& seqq. part. 2. diversor.*, *& decis. 321. num. 4. part. 6. Recent.*

14 Hac autem retenta perspicua voluntate Pontificis nec in minimo immutandi continentiam, & tenorem Constitutionum Synodalium; Itemque firmò stante, quòd in istis, non secùs, ac in Brevi confirmatorio, nulla adsit specialis mentio Regularium in puncto Quartæ Funeralis, quodque nullibi innuantur Privilegia illos eximentia à solutione ejusdem Quartæ, Causæ porrò nihil est cur per aliam Clausulam generalem = *non obstantibus quibuscumque* = derogatum fuisse dici possit mox dictis Privilegiis, cùm prò hujusmodi effectu requiratur, vel quod derogatio fuerit expressa, facta videlicet cum speciali, atque individua mentione eorumdem Privilegiorum, *ad Text. in cap. primo de Constit. in 6.*, & notata per *Fagnan. in cap. Ceterum num. 20. de rescript.*, *Rot. decis. 710.*, *& decis. 711. utrobique num. primo part. 4. divers.*, *coram Seraph. decis. 127. num. 5.*, *& decis. 1082. num. primo*, *& coram Emerix Sen. decis. 66. num. 10.*; Vel quòd Lex, seu Constitutio posterior implicaret contrarietatem, seu incompatibilitatem cum antecedentibus Privilegiis, hæcque contrarietas ipsa per se adeo clara, ac manifesta foret, ut quamlibet excluderet conciliationem, quæ ubi aliquo modo possibilis detegatur, semper fieri debet ad evitandam exosam derogationem antecedentium Privilegiorum, ut cum aliis accu-

curatè expendit *Decisio Causæ* §. 10.

15 Ex his itaque prò comperto fuit habitum, quòd nec Epistola Pastoralis, nec Breve confirmatorium afficiunt Regulares. Sed quandò aliqua adhuc inesset dubietas, hæc à toto genere dissipata remaneret ex subsecuta longevà observantia, de qua testimonium perhibent Magistratus, omnesque Ordines Magni Ducatus Lithuaniæ, unanimiter deponentes nunquam à Regularibus solutam fuisse Quartam Funeralem. Hisce autem depositionibus ratione sivè numeri, sivè Dignitatis Testium maximoperè attendendis, si hoc etiam addatur quòd illæ non confligantur, sed imò coadiuvantur ab aliis Testibus in contrarium adductis, qui licèt deponant de petitionibus Parochorum, in substantia tamen conveniunt, quòd Regulares dictam Quartam non persolverunt, jam indè affirmari tutò potest Constitutionem Synodalem loquentem de Quarta Funerali non afficere Regulares, cum satis vulgatum sit cujuscumque Constitutionis sive Apostolicæ, sivè Synodalis interpretationem rectè desumi ab observantia ad *Text. in cap. Cum dilectus* 8. *de consuet.*, *Rota dec.*503. *num.*2. *part. prima diversor.*, *decis.* 455. *num.*1. *in fin. part.*4. *tom. primo Rec.*, *& coram Molin. dec.*748. *num.*36.

16 Minimè attento quòd observantia hujusmodi allegari in præsenti non possit, vel propter obstaculum oriens ex Clausula = *sublata*, *& Decreto irritante* = adjectis Brevi *san. mem. Urbani Octavi*, vel quia illa intercepta remanserit ex Litibus diversis temporibus per Parochos introductis adversùs Regulares super præstatione Quartæ Funeralis. Ad priorem namque objectionis partem satisfecit responsio, quod enunciatæ Clausulæ tum demum impedirent ne allegari posset observantia in Linea interpretativa, ubi Litera Brevis clara esset contra ipsam observantiam, in quibus terminis loquitur *Rota in Romana Pecuniaria* 23. *Januarii* 1747. §.10. *cor. R. P. D. meo Bussio* in contrarium allegata; Secùs autem quandò observantia, prout hactenus demonstratum fuit, est potius consentanea Brevi Pontificio, dum in his terminis nil vetat quominùs illa allegari possit saltem in linea interpretativa. Pro eo verò quod attinet ad alteram objectionis partem, ex facto perspectum est, quòd licèt Parochi de annis 1705., & 1717. judicialiter petierint à Regularibus Quartam Funeralem, instantiam tamen prosequi non curarunt, quinimò illam statim deseruerunt; Unde non est cur consuetudo, & observantia interversa dici possit ab hujusmodi Litibus, ex quarum imò instantaneà desertione mali juris agnitioni tribuenda, & successivè continuatà in Regularibus quasi possessione non solvendi Quartam, eadem observantia validiùs constabilita remansit, ut aliàs respondit *Rot. dec.* 90. *num.*17. *apud Antonell. de Oner. Cleric. decis.*895. *in fine coram Molin.*, *& in Leopolien. Decimarum* 28. *Febr.* 1746. §.11. *coram Me*.

Eo-

17 Eoque magis custodienda visa est observantia hujusmodi, quò majores acquirit vires ex resolutione *Sac. Congregationis Concilii edita in Causa Fratrum Minorum de observantia Provinciæ Poloniæ die* 14. *Novembris* 1682., qua cum declaratum fuerit, quòd onus probandi Quartam Funeralem per 40. annos antè Concilium solvi consuevisse pertinebat ad Parochos Poloniæ, ut patet ex Decreto relato per *Mattheucc. Official. Cur. Eccles. cap.*42. *num.*9., in manifestum consequens hinc descendit, quòd nec Litera Pastoralis, sivè Concilium Provinciale, nec Breve *san. mem. Urbani Octavi* obstabant Privilegiis Regularium, dum si hæc obstitissent, inepta, ac supervacanea fuisset disputatio assumpta super dispositione Sacri Concilii Tridentini, quemadmodùm ratiocinatur *Decisio Causæ* §. *final.*; Spreta replicatione, quòd tunc producta non fuerit Litera Pastoralis, seu Constitutio Synodi Provincialis, utpotè Parochis ignota. Quoniam, ut nemini suasum ire potest, quod Parochi ignoraverint Constitutiones Synodales, Literamque Pastoralem ipsis directam, ac prò illorum instructione exaratam, ita præstat asserere, quòd omissa productio dictæ Literæ ex eo unicè processerit, quòd Parochi agnoverunt ipsam ad eorum intentum nihil conducere, tanquam minimè complectentem Regulares, cum alioquin per occasionem adeò opportunam ejus exhibitionem non omisissent, ut ad rem considerat *Rota in Colonien. Personatus super Compulsoria speciali* 13. *Martii* 1747. §. 5. *coram R.P.D. meo Vicecomite*.

Et ita remissivè in reliquis ad præcedentem Decisionem resolutum fuit, utraque &c.

ROMÆ, MDCCL.
Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

Superiorum permissu.